

Eva och Pål möter Erik R. 93 år i mars år 2018:

Genom ett tips från en vän i Göteborg kom vår familj år 1933 som sommargäster till Kalvsund. Vi fick hyra hos Gustav (bergsprängaren) och Alfild Andersson. Vi trivdes väl tillsammans med familjen Andersson och blev kvar där som sommargäster till och med år 1943. Alfild speciellt var engagerad i pingströrelsen och ordnade många söndagar med "hallelulia" i bergen. Andersson hade utedass med intilliggande höns hus där hönsen kunde röra sig fritt på ängen utanför. Dottern gifte sig med fiskaren Helge Johansson. De fick fem söner, den äldste Lars (Proppen) har fört släkten vidare på ön.

De första fyra somrarna förflöt huvudsakligen med badliv vid "Bindes" och lek med bollar på en liten gräsplätt. År 1925 hade Göteborgs revypappa Axel Engdahl gått ur tiden. Han vistades om somrarna på Kalvsund, där han satte upp revyer som var mycket uppskattade. Nu tog några så kallade badgäster initiativet och bildade samma år Kalvsunds Badgästförning (KBF). De lyckades framgångsrikt fortsätta dessa aktiviteter till och med 1939. De sista fem åren med välbesökta kabaréer i eget byggt hus, kallat "Såsen". Under byggtiden började jag märka en viss avoghet mellan badgäster och fastboende, något som det tycks ta tid att helt få försvinna. Så bröt kriget ut och somrarna till och med år 1946 blev helt annorlunda. Båtar fick endast vistas på havet på dagtid och då med särskilt tillstånd. Pansarskeppet "Manligheten" låg för ankar i "Stora Kalvsund" utanför Öckerö och svepte efter mörkrets inbrott med strålkastare. Tillsammans lyckades vi, några ungdomar, då och då lite finurligt ro oss till Öckerö för att dansa. Det gällde att komma över utan att bli upptäckta.

Jag tog aktiv del i KBF, så småningom som ordförande och senare som revisor. Jag initierade bland annat ändring av stadgarna för att alla på Kalvsund kunde bli medlemmar. Så kom, på 1960-talet, den stora förändringen på Kalvsund. Det sprängdes för att kunna få frostfria ledningar för vatten och avlopp. Nu kunde så gott som alla hushåll glädja sig åt rinnande vatten. Så tog det även slut med utedass. Min vistelse på Kalvsund fortsatte jag varje sommar. Man får inte glömma att Kalvsund, ändå fram till 1960-talet, var Tullstation, bemannat dygnet runt. Här kunde fiskebåtar och mindre lastfartyg klarera ut. Det fanns samtidigt en skeppshandel – "Rasmussons" som även var till glädje för oss alla på Kalvsund. Tulljakten hade under krigsåren den mindre angelägna uppgiften att kontrollera farleden där döda sjömän, både civila och militära - och rester av dem - flöt omkring i vattnet. Sent omsider - år 1982 – kunde min svägerska Birgit tillsammans med mig och min hustru Maria överta det gamla Bremerska huset. Efter diverse förbättringar kan vi sedan tre år tillbaka, dygnet runt, här njuta vårt otium. Och jag har blivit 93 år och är i skrivandets stund äldst på ön. / Erik.

Vi (Eva och Pål) hade många spännande samtal under hösten år 2017 och våren 2018. Flera olika utkast till text diskuterades. Resultatet blev ovanstående text som Erik 93 år skrev själv.